

दासरेक 1) HALĀJ. 2, 210. — 3) HALĀJ. 2, 125. Çiç. 5, 66.
 दास्य Bez. einer Stufe der Bhakti: demüthiges Abhängigkeitsgefühl
 SARVADARÇANAS. 91, 2. 11. WILSON, Sel. Works 1, 163.
 दान् adj. zum AÇVIN DASRA in Beziehung stehend: पुगु WEBER, ĠJOT. 24.
 दाकुक 1) घमि BŪĠG. P. 11, 10, 8.
 दाकुक्वर KATHĀS. 58, 62. 76, 12.
 दाकुक BŪĠG. P. 12, 12, 40.
 दाकात्मक ist = दाकात्मन्.
 दाकात्मन् (दाक + ऋ) adj. die Natur des Brennens habend, brennend, versengend Spr. 3579.
 दाकृन् घग्गुरु^० verbrennend KATHĀS. 61, 7.
 दाकुक, lies न कास्य.
 दाकुक KATHĀS. 73, 288. 106, 114. was verbrannt wird BŪĠG. P. 11, 10, 8.
 8. अग्नेर्दाकृविनाशानुविनाशवत् Cit. bei GOLD. u. अनुविनाश.
 दिक्कारिका steht Çiç. 4, 29 am Ende eines adj. comp. und ist doppelt-sinnig: ein Mal geht es auf दिक्कारिन् zurück, das andere Mal ist es in दिग् Bisswunde und करिका Nagelwunde zu zerlegen.
 दिक्कार m. = दिक्कारिन् SĀH. D. 317, 9.
 दिक्पति N. pr. eines Rudra WEBER, RĀMAT. Up. 304. 313.
 दिक्पाल HALĀJ. 1, 100. bei den Ġaina WILSON, Sel. Works 1, 320.
 दिक्प्रेक्षण n. = दिग्विलोकन ein Umhersehen nach allen Himmelsrichtungen (in der Angst) SĀH. D. 233.
 दिक्पूल Verz. d. Oxf. H. 86, b, 13.
 दिग्ङना f. = दिक्ङन्या Spr. 1778.
 दिग्ङम्वर 1) KATHĀS. 73, 383. 121, 113. — 2) a) ein Ġaina-Mönch eines best. Ordens SARVADARÇANAS. 44, 5. WILSON, Sel. Works 1, 339. fgg. Verz. d. Oxf. H. 109, b, 1. 242, b, No. 399.
 दिग्देवता KATHĀS. 116, 60.
 दिग्देश, vgl. तथा देश दिग्देशैव गङ्गाकीनाः Spr. 4800. दिग्देशकालौ RĀĠA-TAR. 4, 308 (Spr. 2401) bedeutet Ort und Zeit. दिग्देशकालाव्युत्पन्नो वालकः BŪĠG. P. 1, 6, 8.
 दिग्बन्ध (2. दिग् + बन्ध) m. Fixirung —, Bestimmung der Himmelsgehenden KATHĀS. 73, 116.
 दिग्बस (2. दिग् + व^०) 1) n. Nacktheit PRATĀPAR. 69, b, 1. — 2) m. Bein. Ġina's: दिग्बसनानुसारिन् Verz. d. Oxf. H. 259, b, 11.
 दिग्वासम् m. = दिग्म्वर 2) a) HALĀJ. 2, 190.
 दिग्विलोकन n. = दिक्प्रेक्षण (s. oben).
 दिङ्गम 2) N. pr. eines Autors HALL 20. ein Gegner Kālidāsa's MALLIN. zu MEGH. 14.
 दिण्डीय lies 189 st. 181.
 दिप्तौकी (Sp. 613, Z. 5) nach दिप्त्यवहू zu stellen.
 दिप्तु, कन्यारत्नद्वयं दिप्तुस्तत्सुताभ्याम् KATHĀS. 119, 47. 116, 85. श-त्रुभिः । दिप्तुभिः श्लेशमरणम् 63, 12.
 दिदीवि gekochter Reis HALĀJ. 2, 164 wohl fehlerhaft für दीदिवि.
 दिदनु Z. 3 lies 7, 86, 3 st. 7, 86, 3.
 दिद्योतिपु (vom desid. von 1. द्युत्) adj. zu glänzen —, zu wachsen (Schol.) wünschend BHATT. 7, 107.
 दिधीर्षा (vom desid. von धृ) f. die Lust zu tragen SĀH. D. 317, 9.

2. दिन, दिनानामधिपति: die Sonne Spr. 74.
 दिनकर 1) दिनकारी auch Titel eines Commentars zur Siddhānta-mūktāvall, so benannt nach Dinakara, einem der Verfasser, HAL. 74. — 2) a) N. pr. eines Āditja WEBER, RĀMAT. Up. 313. — b) N. pr. verschiedener Männer Verz. d. Oxf. H. 327, b, No. 773. HALL 41. ०ऽऽ 173. 177. 181. 183. Verz. d. Oxf. H. 239, b, 1 v. u.
 दिनकरोद्घोत m. Titel eines Werkes HALL 181. — Vgl. दिवाकरोद्घोत.
 दिनकर्तव्य n. Tagesverrichtung, die täglich zu einer bestimmten Zeit zu verrichtenden Cerimonien KATHĀS. 53, 42.
 दिनकार्य n. dass. ebend. 54, 240.
 दिनकृत् GAṆITĀDHJ. 2, 12. KATHĀS. 102, 104.
 दिनतप 2) GAṆITĀDHJ. 2, 12. fg. Verz. d. Oxf. H. 87, b, 4. घवमदिनतपयोः 86, b, 2.
 दिनचर्या f. Tagesverrichtung Verz. d. Oxf. H. 303, b, 7. KATHĀS. 53, 99.
 दिनराशि WEBER, ĠJOT. 89. 91.
 दिनव्यासदल vgl. अकृष्याम.
 दिनसंचय m. = दिनराशि GOLĀDHJ. 2, 12.
 दिनाधीश der Sonnengott KATHĀS. 103, 59.
 दिनार्ध ein halber Tag MBH. 7, 6036.
 दिनीकर GAṆITĀDHJ. 6, 4.
 दिनौघ (दिन + घोघ) m. = दिनराशि GAṆITĀDHJ. 6, 2. (२).
 दिन्दिम s. u. टिण्टिणि.
 दिन wohl = दत्त; vgl. दिनसूरि, दिनाग्राम, धर्मदिना.
 दिनसूरि m. N. pr. eines Mannes WILSON, Sel. Works 1, 336. — Vgl. इन्द्र^०.
 1. दिव् 3) दीव्यत्तमत्तैः KATHĀS. 124, 211. देवितुम् 121, 93. दीव्यन् m. ein Spieler von Profession SĀH. D. 173, 5.
 — अभि vgl. अभिदेवन.
 3. दिव् 1) e) Sp. 619, Z. 6 lies व्यावान्ते st. व्यावान्ते. — 2) द्युनि WEBER, ĠJOT. 106. — 3) = द्युति (Schol.) Glanz, heller Schein; am Ende eines comp. in der Form ०द्युनिः BŪĠG. P. 10, 82, 7. 89, 54. 90, 2. 11. 30. 42. — Vgl. द्रग्यु.
 दिवकृत्य n. = दिनकर्तव्य KATHĀS. 52, 410 wohl fehlerhaft für दिनकृत्य.
 दिवस vgl. अर्थ^०, उर्दिवस.
 दिवसक्रिया f. = दिनकर्तव्य KATHĀS. 54, 136.
 दिवसतिथि f. der Tagtheil eines lunaren Tages Ind. St. 10. 297. — Vgl. रात्रितिथि.
 दिवसवार m. Wochentag: नितितनय^० Dienstag VARĀH. BH. S. 1. 1.
 दिवस्पति N. pr. eines Mannes SĀH. K. 184, a, 11.
 दिवाकर 1) ein Āditja WEBER, RĀMAT. Up. 313. N. pr. eines best. Āditja 304.
 दिवाकरवत्स m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 239, a, 1.
 दिवाकरोद्घोत m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 274, a, No. 649. — Vgl. दिनकरोद्घोत.
 दिवाकीर्ति 1) HALĀJ. 5, 28. KĀÇIKH. 79, 87 (nach AUFRECHT).
 दिवाकीर्त्य (so zu lesen) 1) TS. 7, 3, 10, 1. — Vgl. मन्त्रा^०.
 दिवाचर, चन्द्र KATHĀS. 67, 13.
 दिवातिथि (दिवा + ऋ^०) m. ein bei Tage kommender Gast VP. bei